

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ BOLGÁR HÍREK 06 · 2026

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

© Миклош Мажароф: Варненски бряг • Majsaroff Miklós: Várnai part

Конференция на АБУЧ • Konferenciát tartott az ABUCs • **Международен семинар**
Nemzetközi szeminárium • **Изложба в Дебрецен** • Kiállítás Debrecenben

ОЩЕ ЕДНА УСПЕШНА УЧЕБНА ГОДИНА

На 21 юни официално закрихме учебната 2025/2026 година в Българското училище и детска градина в Буганеца.

Изминалата година беше изпълнена с учене, предизвикателства, нови приятелства и много поводи за гордост. Учители и ученици преживяха заедно уроци, празници, конкурси, състезания, екскурзии, лагери, срещи с гости, творчески проекти и международни инициативи. Работиха по проектите „Неразказаните истории“ и „Словото, което оживява“, участваха в дейности по програма „Еразъм+“, представиха училището си на различни форуми и събития на българските училища в чужбина. Преподавателите откриха много нови начини българският език и култура да достигат до нашите деца. Учениците спечелиха много конкурси и награди, споделяха и веселите моменти и предизвикателствата.

Празникът започна с кратка програма, след което всички присъстващи се насладиха на театрално представление „Боризмейко“ на „Театър

Дар“ от България – подарък за децата от Малко театро. Заедно със свидетелствата си за успешно приключената учебна година децата получиха малки подаръчета от училището – книги, които ще направят лятото им още по-интересно и забавно. За първи път тази година беше организиран и семеен пикник. Въпреки горещото време, а по-късно и първите канки дъжд, много семейства останаха заедно до края. Разговаряха, смяха се, играха, споделиха храна и просто се радваха

на това, че ученици, учители и родители са заедно.

Ваня Которова – директор на Българското училище и детска градина благодари на учениците за усилията, на учителите за всеотдайността, на родителите и на всички приятели на училището, за подкрепата през тази година.

Пожела на всички слънчево, спокойно и изпълнено с красиви моменти лято и припомни, че откриването на следващата учебна година е на 30 август.

ÚJABB SIKERES TANÉVET ZÁRTUNK

Június 21-én hivatalosan is lezártuk a 2025-26-os tanévet a Bolgár Iskola és Óvodában.

Az elmúlt év bővelkedett tanulásban, kihívásokban, új barátságokban és eredményekben, melyekre büszkék lehetünk. Tanárok és diákok együtt éltek át tanórákat, ünnepeket, pályázatokat, versenyeket, táborokat, találkozásokat vendégekkel, alkotói projekteket és nemzetközi kezdeményezéseket. Dolgoztak az "El nem mesélt történetek" és "A szó, mely életre kelt" című projekteken, tevékenységekben vettek részt az Erasmus+ program keretében és a határon túli bolgár iskolák legkülönbözőbb fórumain és rendezvényein képviselték iskolánkat. Tanáraink sok új módját fedezték fel annak, hogy a bolgár nyelv és kultúra eljusson gyermekeinkhez. Tanulóink számos versenyt és díjat nyertek, s megosztották egymással mind a vidám pillanatokat, mind a kihívásokat.

Az évzáró ünnepség rövid programmal vette kezdetét, melyet követően minden résztvevő élvezhette a Bulgáriából érkezett Teatar Dar "Sárkányverő" című előadását, mely a Malko Teatro ajándéka

volt a gyerekeknek. A sikeresen elvégzett tanévet igazoló bizonyítvány mellett tanulóink egy kis ajándékot is kaptak az iskolától – egy-egy könyvet, mely érdekesebbé és szórakoztatóbbá teszi számukra a vakációt. Idén első alkalommal családi pikniket is tartottunk. A hőség, később pedig az első esőcseppek ellenére sok család végig ott maradt. Beszélgettek, együtt nevettek, játszottak, megosztották az ételüket – örültek, hogy diákok, tanárok és szülők együtt lehetnek.

Kotorova Vanja, a Bolgár Iskola és Óvoda főigazgatója köszönetet mondott a tanulóknak az erőfeszítéseikért, a tanároknak odaadó munkájukért, a szülőknek és az iskola minden barátjának az év során nyújtott támogatásért. Mindenkinél napsütéses, nyugodt és szép pillanatokkal teli nyarat kívánt, s emlékeztette a jelenlévőket, hogy a következő tanév nyitóünnepségére augusztus 30-án kerül sor.

ТАЛАНТ, ТРУД И ОТДАДЕНОСТ

Вдъхновяваща вечер, посветена на поезията и изкуството на Ласло Наги с участието на нашата ученичка Хелка Гейст

На 9 юни 2026 г. в Литературния музей „Петьофи“ в Будапеща се състоя тържественото откриване на изложбата „През кожата ми една страна прозира – изкуството на Ласло Наги“.

Сред официалните гости на събитието бяха Н. Пр. Мария Ангелиева, извънреден и пълномощен посланик на Република България в Унгария, както и Мате Винце, заместник-гържавен секретар, отговарящ за културните институции и културното развитие при Министерството на културата и иновациите на Унгария.

Гостите бяха приветствани от г-р Петра Тьорьок, генерален директор на музея, а изложбата бе открита от известния художник Имре Букта.

За България личността на Ласло Наги има особено значение. Между 1949 и 1951 г. той пребивава в България като стипендиант. Именно тук открива богатството на българския фолклор, народното изкуство и православната иконопис, които оставят трайна следа в неговото творчество. По-късно се превръща в един от най-значимите преводачи и популяризатори на българската литература и култура в Унгария и в една от емблематичните личности на българо-унгарските културни връзки.

Особена атмосфера на събитието придадоха музикалните изпълнения на Силвия Богнар (вокал), Бенце Бабчан (духови инструменти) и Золтан Ковач (ирландско бузуки), които допълниха поетичния свят на твореца.

С гордост споделяме, че специална покана за участие в тържеството получи Хелка Гейст, ученичка от Българското училище и детска градина в Будапеща, като победител във възрастова група 7–8. клас на Националния рецитаторски конкурс „Ласло Наги“, който се състоя в Кечкемет на 26 март 2026 г.

Тя рецитира стихотворението „Защо човек се ражда“ от Георги Джагаров на български език и на унгарски език в превод на Ласло Наги.

Не е случайно, че на изложбата, посветена на Ласло Наги, прозвуча това стихотворение. То е красив символ на културния мост между България и Унгария, който поетът изгражда през целия си творчески път.

Поздравяваме Хелка за нейния талант, труд и отдаденост! Нейният успех е доказателство, че българското слово продължава да живее и вдъхновява отвъд границите на родината.

ВАНЯ КОТОРОВА
ДИРЕКТОР

TEHETSÉG, SZORGALOM, ODAADÁS

Inspiráló est Nagy László költészetének és művészetének szentelve, tanulóink, Geiszt Helka részvételével.

2026. június 9-én a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumban tartották a Nagy László képzőművészeti munkásságának szentelt "Bőrmőn ország süt át" című kiállítást.

Az esemény hivatalos vendége volt őexcellenciája Maria Angelieva, a Bolgár Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott magyarországi nagykövete, valamint Vincze Máté, a Kulturális és Innovációs Minisztérium közgyűjteményekért és kulturális fejlesztésekért felelős helyettes államtitkára.

A vendégeket a múzeum főigazgatója, dr. Török Petra köszöntötte, a kiállítást pedig az ismert magyar képzőművész, Bukta Imre nyitotta meg.

Bulgária számára Nagy László személye különleges jelentőséggel bír. 1949 és 1951 között ösztöndíjasként Bulgáriában tartózkodott. Itt fedezte fel a bolgár folklór és népművészet, valamint az ortodox ikonfestészet gazdagságát, mely tartós nyomot hagyott művészetén. Később a bolgár irodalom és kultúra egyik legjelentősebb magyarországi fordítója és népszerűsítője, a bolgár-magyar kulturális kapcsolatok emblemikus alakja lett.

Az eseménynek különleges hangulatot kölcsönöztek Bognár Szilvia (ének),

Babcsán Bence (fúvós hangszerek) és Kovács Zoltán (ír buzuki) zenei előadásai, melyek hatásosan egészítették ki a művész költői világát.

Büszkén közölhetjük, hogy az ünnepségen való részvételre külön felkérést kapott a budapesti Bolgár Iskola és Óvoda tanulója, Geiszt Helka, aki a 2026. március 26-án Kecskeméten tartott Nagy László Versmondó Versenyen a 7-8. osztályosok kategóriájában első helyezést ért el. Georgi Dzsagarov Felel című versét szavalta el bolgár eredetiben, valamint Nagy László magyar fordításában.

Nem véletlen, hogy éppen egy Nagy Lászlónak szentelt kiállításon hangzott el Georgi Dzsagarov verse bolgár nyelven, valamint maga Nagy László fordításában. Szép szimbóluma volt ez a Bulgáriát és Magyarországot összekötő kulturális hídnak, melyet a művész egész munkásságával épített.

Gratulálunk Helkának a tehetségéhez, szorgalmához és odaadásához! Sikere bizonyítja, hogy a bolgár szó az anyaország határain túl is tovább él és lelkesít.

KOTOROVA VANJA
IGAZGATÓ

ЗА СВОБОДАТА

В деня на Ботев и на загиналите за свободата и независимостта на България, положихме венци и цветя пред паметника на Христо Ботев, издигнат от българската общност пред Българския културен дом.

Точно в 12 часа българско време заби камбаната на Българския православен храм „Св. св. Кирил и Методий“. Склонихме глави и с едноминутно мълчание отгадохме почит на всички жертвали своя живот, за да живеем в една свободна България.

Слово произнесе директорката на Българското училище и детска градина Ваня Которова. Венци и цветя погнесоха Мария Ангелиева, извънреден и пълномощен посланик на Република България в Унгария, г-р Данчо Мусев, председател на Българското републи-

канско самоуправление, и заместник председателите Габриела Хаджикостова и Иван Караулиев, Българското самоуправление в Йожефварош, представители на българската общност в Унгария, учители от българското училище и деца от българската детска градина.

Мемориалът е дело на скулптора Огнян Кожухаров, който живее и твори в Унгария. Паметникът е осветен на 2 юни 1996 година.

A BOLGÁR SZABADSÁGÉRT

Hriszto Botev és a bolgár szabadságért és függetlenségért elesettek emléknapiján koszorúkat és virágokat helyeztünk el Hriszto Botev emlékműve előtt, amelyet a bolgár közösség emelt a Bolgár Művelődési Ház udvarán.

Bolgár idő szerint pontosan 12 órakor megszólalt a Szentt Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templom harangja. Lehajtottuk fejünket, és egyperces néma csenddel tiszteltgettünk mindazok előtt, akik életüket áldozták azért, hogy ma Bulgária szabad ország lehessen.

Beszédet mondott a Bolgár Iskola és Óvoda főigazgatója, Kotorova Vanja. Koszorúkat és virágokat helyezett el Maria Angelieva, a Bolgár Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, a Bolgár Országos Önkormányzat elnöke, dr. Muszev Dancso, Hadzsikosztova Gabriella és Karailiev Iván, az önkormányzat alelnökei, a Józsefvárosi Bolgár Önkormányzat, a magyarországi bolgár közösség képviselői, a bolgár iskola tanárai és a bolgár óvodába járó gyermekei.

Az emlékművet a Magyarországon élő és alkotó Kozsuharov Ognjan szobrászművész készítette, és 1996. június 2-án avatták fel.

30-годишен юбилей на танцов ансамбъл „Янтра“

„ЯНТРА 30“

музикално-танцов спектакъл

30 éves a Jantra Bolgár Néptáncegyüttes

JANTRA 30

néptánc- és népzenei előadás

ДАТА 23 октомври 2026 г., петък от 19:00 часа
МЯСТО Театър „Вигсинхаз“ (адрес: 1137 Budapest, Szent István körút 14.)

IDŐPONT 2026. október 23., péntek 19.00 óra
HELYSZÍN Vígsház (cím: 1137 Budapest, Szent István körút 14.)

БИЛЕТИ можем да закупиме онлайн чрез следния линк: <https://vigszinhaz.jegy.hu/program/bulfest-2026-193979/1464330>

JEGYEK kaphatók az alábbi linken: <https://vigszinhaz.jegy.hu/program/bulfest-2026-193979/1464330>

– или на касата на театъра.

– vagy személyesen a színház jegypénztárában.

В спектакъла участват танцовите ансамбли „Янтра“ и „Росица“, оркестър „Право“, оркестър „Славия“, певицата Бранка Башич, актрисата Габриела Хаджикостова, Роза Банчева, Алексей Лесички и много други.

A műsorban fellép a **Jantra** és a **Roszica** néptáncegyüttes, a **Pravo zenekar**, a **Szlavvia zenekar**, **Básits Branka** népdalénekes, **Hadzsikosztova Gabriella** színművész, **Roza Bancseva**, **Alekszej Leszicski** és sokan mások.

МŰVÉSZЕТИ VЕZЕTŐ dr. Muszev Dancso

ХУДОЖЕСТВЕН РЪКОВОДИТЕЛ г-р Данчо Мусев

ЛЕТЕН СЕМИНАР

В началото на месец юни в Българския културен дом и мултифункционалната зала на Българския културно-образователен център се проведоха танцови семинари за танцьорите от Росица и Янтра, които бяха водени от хореографи от България.

С това започна подготовката за 30-годишния юбилей на съставите. На семинарите присъстваха танцьори от различни възрасти, които през годините са били активни членове на съставите. Хореографите поставиха нови танцови постановки, репетираха стари хора, които – както доказаха танцьорите от Янтра, дори и след толкова години те не се забравят.

Поредицата от семинари завърши с танцов лагер за малки и големи в началото на месец юли в мултифункционалната зала на Българския културно-образователен център и двора на Българския православен храм в Будапеща. В игрите и забавленията и се включиха и децата от Българската детска градина, които под негово ръководство на Начо Фико и с помощта на по-големите танцьори

от „Росица“, научиха и няколко по-малки деца.

Естествено отделихме и време за подготовката на Росица и Янтра за летния лагер в България и участието в Международния фолклорен фестивал във Велико Търново.

Лагерът завърши с увеселение в двора на църквата, изпълнено с музика, танци, приятелски разговори и вкусната скара и кебапчета на Димитър Куцаров (Миши).

Сърдечно благодарим на Българската църковна община, на Българското самоуправление в Дьор, на Българското самоуправление в Шорокшар и на българските самоуправления във Ференцварош, II, V и XI район на Будапеща за оказаната подкрепа.

NYÁRI SZEMINÁRIUM

Június elején a Bolgár Művelődési Házban és a Bolgár Oktatási és Kulturális Központ multifunkciós termében táncszemináriumokat tartottak a Roszica és a Jantra táncosai számára, amiket Bulgáriából érkezett koreográfusok vezettek.

Ezzel az eseménnyel vette kezdetét a felkészülés az együttesek 30 éves jubileumára. A szemináriumokon különböző

korú táncosok vettek részt, akik az évek során az együttesek aktív tagjai voltak. A koreográfusok új táncszámokat tanítottak be, régi koreográfiákat elevenítettek fel, melyeket, mint azt a Jantra táncosai bebizonyították, hosszú évek során sem lehet elfelejteni.

A szemináriumsorozat kicsik és nagyok számára rendezett napközis táborral ért véget július elején a Bolgár Oktatási és Kulturális Központ multifunkciós termében és a budapesti Bolgár Ortodox Templom udvarán. A táncokba és a mulatságba a Bolgár Óvodába járó gyerekek is bekapcsolódtak, akik Fikó Nacsó vezetőjével és a Roszica nagyobb táncosainak segítségével néhány egyszerűbb horót is elsajátítottak. Természetesen elegendő időt szántunk a Roszica és a Jantra felkészítésére is a bulgáriai nyári táborra és a Veliko Tarnovo-i Nemzetközi Foklór-fesztiválon való részvételükre.

A tábor a templomudvaron rendezett esttel ért véget, mely bővelkedett zenében, táncban, baráti beszélgetésben és Kucarov Dimiter (Misi) ízletes sültjeiben és kebabcséiben.

Szeretnénk szívből köszönetet mondani a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyháznak, Győr MJV Bolgár Nemzetiségi Önkormányzatának, a Soroksári Bolgár Nemzetiségi Önkormányzatnak, valamint a Ferencvárosi, II., V. és XI. kerületi bolgár önkormányzatainak.

ТАНЦ, ОБЩНОСТ, ТРАДИЦИИ

„Танц, общност, традиции – лагер по етнография, народознание и народни танци в Ивайловград, в сърцето на Източните Родопи“ (NTAB-KP-1-2026/1-000096) – по този надслов карцагският състав за български народни танци „Биляна“ (част от Асоциацията за ученически спорт в Нагкун) проведе тази година своя лагер в България, осъществен в живописния Ивайловград.

Програмата беше реализирана в периода 12-19 юли. Всеки ден тя беше наситена с уроци по танци, с различни пътувания и емоции. С помощта на собствени преподаватели, помощници и сътрудници, в течение на една седмица, танцовият състав усвои нова хореография, базираща се върху пиринските танци. Запозна се с характерните ритми и движения на местния регион.

Уроците по танци бяха допълнени с познания върху българската етнография и българското краезнание, както и със свободна програма. Важна цел на лагера беше участниците да обогатят българския си език, да усвоят нови исторически, географски, етнографски и културни знания за родината, да съхранят народните традиции. Младежите имаха възможност да се

срещнат с местните хора, да слушат българския език и да се запознаят с всекидневие на българите.

В Ивайловград групата посети Градския исторически музей, Къщата на семейство Паскалеви (Етнографски музей), църквата „Преображение Господне“. Едно от ключовите места на лагера беше Културният център „Пробуда 1914“, където участниците от Унгария и България се подготвиха заедно за съвместните концерти.

Посещението на музей „Вила Армира“ предостави възможност за провеждане на необичаен урок по история. Мозайките, мраморните украси и археологическите артефакти на гревноримската вила възкресиха образа на древния стопански комплекс. Програмата продължи с посещението на Атеренския мост. След това групата се отправи и към саушения в обятията на природата манастир „Св.св. Констанции и Елена“.

На територията на природния резерват „Дупката“ участниците посетиха възвишаващия се над града Свети кръст, откъдето се открива панорама към Ивайловград и Източните Родопи. Групата имаше възможност да наблюдава различни карстови форми („гяволско оране“, карстово поле, понор, увалка и гр.) и да се запознае с характерната за тази местност защитена флора и фауна. Приключенският парк и спортният комплекс в района осигуриха възможност за активна почивка.

Тракийската гробница до село Свирачи ни върна към древното минало на района. Тихите улички и специалните архитектурни паметници на вече почти напълно обезлюденото село Мандрица съхраняват историята на един изчезващ свят.

Програмата включваше и пътуване до Гърция. На плажа в Александруполис участниците в лагера имаха възможност да се потопят в тракийското море, след което се запознаха с улиците и църквата на Кипринос. Специален акцент на лагера беше посещението на Дринаполи, днес известен като Огрин, където фокусът беше върху турската култура, османската архитектура, базарите и паметниците, свързани с унгарската история.

Лагерът завърши с два концерта. Първият концерт на карцагския състав за български народни танци „Биляна“ се осъществи в ивайловградския район Ладжа, където унгарските гости бяха посрещнати много съгечно. На следващия ден в село Свирачи, в почти изцяло автентична среда, съставът представи научените по време на лагера танци. И на двесте места концертите бяха приети с бурни аплодисменти. Вечерта на запознанствата и общата танцова къща сплотиха още повече връзката между унгарските и българските участници.

Самото пътуване също ни поднесе културни преживявания: на отиване програмата ни беше обогатена с посещение на района около Оршова и

Железни врата, а на връщане – средновековната крепост Баба Вуга, разположена във Вугин, на брега на река Дунав.

Участниците в лагера се завърнаха с нови знания, нови танцови хореографии и многобройни съвместни преживявания. Седмицата, прекарана в Ивайловград, засили още повече връзката на българската общност в Унгария с родината.

ЯНОШ МАЙОР
ХУДОЖЕСТВЕН РЪКОВОДИТЕЛ

TÁNC, KÖZÖSSÉG, HAGYOMÁNY

„Tánc, közösség, hagyomány – bolgár néprajzi, honismereti és néptánc tábor a Kelet-Rodope szívében, Ivaylovgradban“ (NTAB-KP-1-2026/1-000096) címmel szervezte meg idei bulgáriai táborát a festői Ivaylovgradban a Nagykun Diáksport Egyesület keretein belül működő Karcagi Biljana Bolgár Néptáncegyüttes.

A július 12–19. között megvalósult program napjai tánctanulással, kirándulásokkal és közös élményekkel teltek. A csoport saját oktatói, segítői és közreműködői irányításával új, pirini táncokra épülő koreográfiát sajátított el, és megismerte a tájegység jellegzetes ritmusait, mozdulatait.

A próbákat bolgár néprajzi, honismereti és szabadidős programok egészítették ki. A tábor célja az idegennyelvi kompetenciák, valamint az anyaországhoz kapcsolódó történelmi, földrajzi, néprajzi és kulturális ismeretek fejlesztése, illetve a hagyományörzés erősítése volt. A fiatalok helyiekkel találkozhattak, hallhatták a bolgár nyelvet, és megismerhették a bolgár mindennapokat.

Ivajlovgradban felkeresték a Városi Történeti Múzeumot, a Paszkalev-házban működő Néprajzi Múzeumot és az Urunk Színeváltozása templomot. A tábor egyik fő helyszíne a „Probuda 1914” Művelődési Központ volt, ahol magyarországi és bulgáriai résztvevők együtt készültek a fellépésekre.

A Villa Armira Múzeumban rendhagyó történelemóra várta a táborozókat. A római kori villa mozaikjai, márványdí-

szei és régészeti emlékei az ókori birtokközpont világát idézték fel. A program az Aterenszka-híd meglátogatásával folytatódott, majd a csoport a természet ölelésében fekvő Szent Konstantin és Szent Elena kolostort is felkereste.

A Dupka Természetvédelmi Területen a résztvevők feljutottak a város fölött magasodó Szent Kereszt-feszülethez, ahonnan Ivajlovgradra és a Kelet-Rodope vonulataira nyílt kilátás. Ördögszántást, karmezőt, víznyelőt és dolinát láthattak, valamint a táj védett növény- és állatvilágáról is új ismereteket szereztek. A kalandpark és a sportkomplexum az aktív kapcsolódást szolgálta.

Szviracsi falu határában a monumentális trák sírhalom idézte fel a térség ókori múltját. Mandrica mára szinte teljesen elnéptelenedett falujának csendes utcái és különleges építészeti emlékei egy eltűnőben lévő világ történetét őrzik.

A programba egy görögországi kirándulás is belefért. Alexandrúpoli tengerpartján a táborozók megmártózhattak a Trák-tengerben, majd Kyprinos utcáival és templomával is megismerkedtek. A tábor külön színfoltja volt Drinápoly, mai nevén Edirne meglátogatása, ahol a török kultúra, az oszmán építészet, a bazárok és a magyar történelemhez kapcsolódó emlékek kerültek a középpontba.

A tábor két fellépés zárta. Elsőként Ivajlovgrad Ladzsa városrészében lépett fel a Karcagi Biljana Bolgár Néptánc-együttes, ahol nagy szeretettel fogadták a magyarországi vendégeket. Másnap Szviracsi faluban, szinte teljesen autentikus környezetben mutatták be a tábor során tanult táncokat. A produkciókat mindkét helyszínen vastappsal fogadta a közönség. Az ismerkedési est és a közös táncház tovább erősítette a magyarországi és bulgáriai résztvevők kapcsolatát.

Már az utazás is tartogatott kulturális élményeket: az odaúton a romániai Orsova és a Vaskapu térsége, a visszaúton pedig Vidin és a Duna-parton álló Baba Vida középkori várerőd gazdagította a programot.

A résztvevők új ismeretekkel, megtanult tánclépésekkel és számos közös emlékekkel tértek haza. Az Ivajlovgradban töltött hét tovább erősítette a magyarországi bolgár közösség kapcsolatát az anyaországgal.

MAJOR JÁNOS
MŰVÉSZETI VEZETŐ

КОНФЕРЕНЦИЯ НА АБУЧ

Общо 124 членове на Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ), представители на български неделни училища от 21 държави на четири континента, участваха в 19-ото издание на Годишната конференция на Асоциацията на тема „Българските училища зад граница – пространство за идентичност, култура и принадлежност“, която се състоя в периода 21 – 23 юли в Ректората на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

Учители от Австралия, Австрия, България, Великобритания, Германия, Гърция, Ирландия, Испания, Италия, Китай, Канада, Кувейт, ОАЕ, Полша, Румъния, Русия, САЩ, Украйна, Унгария, Франция и Швеция обмениха опит по време на форума.

От страна на българските институции участие взеха представители на Президентството, парламентарната Комисия по образованието и науката, Министерството на образованието и науката (МОН), Изпълнителната агенция за българите в чужбина, Софийския университет, Българската национална телевизия и Атлантическия клуб в България.

Тридневният форум започна на 21 юли със закрито общо събрание за членовете на Управителния съвет на Асоциацията.

Официалното откриване се състоя на 22 юли с церемония в Аулата на

Софийския университет. Конференцията бе открита от председателя на Асоциацията на българските училища в чужбина г-жа Зорница Гоган.

Гостите бяха приветствани от Красимир Вълчев – заместник-председател на Комисията по образование и наука към Народното събрание, Сеня Терзиева – зам.-министър на образованието, Райна Манжукова – изпълнителен директор на Изпълнителната агенция за българите в чужбина, проф. г-р Елиза Стефанова – новият ректор на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, г-р Венера Матеева-Байчева от Катедрата по български език като чужд към Софийския университет и Милена Милотинова – генерален директор на Българската национална телевизия.

Церемонията приключи с награждаване на български училища зад граница, посланици, дипломати и представители на институции, подкрепящи дейността на Асоциацията на българските училища в чужбина (АБУЧ) и на неделните училища зад граница.

След официалното откриване участниците имаха възможност за дискусия по време на кръгла маса

с участието на представители на Министерството на образованието и науката и Изпълнителната агенция за българите в чужбина.

Бяха обсъдени теми свързани с финансирането на българските учебни заведения зад граница, признаването на обучението по български език в образователните системи на европейските държави, осигуряването на по-добър гостъп на учениците от българските неделни училища в чужбина до висше образование в България и уеднаквяване правата на студентите от историческите и големите общности зад граница. Беше обсъден въпросът за качеството на учебния процес, възможностите за прилагане на различни образователни модели и необходимостта обучението да бъде съобразено със спецификата на българските общности зад граница.

По време на форума бяха изнесени лекции, посветени на съвременните методи за преподаване на български език, новите учебни ресурси и подкрепата за българските училища в чужбина.

Деана Иванова, председател на Асоциация на българите „Т.А.Н.Г.Р.А.“

в Магрид, и Ваня Которова, директор на Българското училище и детска градина в Будапеща отправиха покана към участниците в Годишната конференция на Асоциацията на българските училища в чужбина за участие в тазгодишното издание на Фестивала на българите по света „Аз съм българче“, чиято заключителна част ще се състои през ноември в Будапеща.

Тридневната годишна конференция на АБУЧ премина под патронажа на министъра на образованието и науката проф. г-р Георги Вълчев, като съорганизатор бе Изпълнителната агенция за българите в чужбина, а домакин – Катедрата по български език като чужд към Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Българската телеграфна агенция (БТА) бе медиен партньор на форума.

ЙОАНА КРЪСТЕВА, БТА

KONFERENCIÁT TARTOTT AZ ABUCS

A Határon Túli Bolgár Iskolák Szövetsége (ABUCs) összesen 124 tagja, négy kontinens 21 országa bolgár kiegészítő iskoláinak képviselői vettek részt a Szövetség 19. éves konferenciáján, mely a "Határon túli bolgár iskolák – az identitás, kultúra és hovatartozás tere" címet viselte, és július 21-e és 23-a között tartották a Szófiai Ohridi Szent Kelemen Egyetem rektorátusán.

A fórum ideje alatt Ausztráliából, Ausztriából, Bulgáriából, Franciaországból, Írországból, Kanadából, Kínából, Kuvaitból, Lengyelországból, Magyarországról, Nagy-Britanniából, Németországból, Olaszországból, Oroszországból, Romániából, Spanyolországból, Svédországból, Ukrajnából, az Egyesült Államokból és az Egyesült Arab Emírségekből érkezett tanárok cseréltek tapasztalatot.

A bolgár intézmények részéről az Elnöki Hivatal, az Országgyűlés Oktatás- és Tudományügyi Bizottsága, az Oktatás- és Tudományügyi Minisztérium, a Határon Túli Bolgárok Hivatala, a Szófiai Egyetem, a Bolgár Nemzeti Televízió és a Bulgáriai Atlanti Klub képviseltette magát.

A háromnapos fórum július 21-én a Szövetség igazgatótanácsának zárt közgyűlésével vette kezdetét.

A hivatalos megnyitóra július 22-én került sor a szófiai egyetem aulájában tartott ceremóniával.

A konferenciát a Határon Túli Bolgár Iskolák Szövetsége elnöke, Zornica Gogan nyitotta meg.

A vendégeket Kraszimir Valcsev, az Országgyűlés Oktatás- és Tudományügyi Bizottságának elnökhelyettese, Szenja Terzieva, oktatásügyi miniszterhelyettes, Rajna Mandzsukova, a Határon Túli Bolgárok Hivatala ügyvezető igazgatója, prof. dr. Eliza Sztefanova, a Szófiai Ohridi Szent Kelemen Egyetem újonnan kinevezett rektora, dr. Veneta Mateeva-Bajcseva, a Szófiai Egyetem Bolgár Mint Idegen Nyelv Tanszékének képviselője és Milena Milotinova, a Bolgár Nemzeti Televízió főigazgatója köszöntötte.

A ceremónia a Határon Túli Bolgár Iskolák Szövetsége (ABUCs) tevékenységét segítő határon túli bolgár iskolák, nagykövetek, diplomaták és intézményi képviselők díjazásával ért véget.

A hivatalos megnyitót követően a résztvevők kerekasztal-beszélgetésen vettek részt az Oktatás- és Tudományügyi Minisztérium, valamint a Határon Túli Bolgárok Hivatala képviselőivel.

Olyan témák kerültek megbeszélésre, mint a határon túli bolgár oktatási intézmények finanszírozása, a bolgár nyelv elismerése az európai államok oktatási rendszereiben, jobb hozzáférés

biztosítása a határon túli bolgár kiegészítő iskolák diákjai számára a bulgáriai felsőoktatáshoz, valamint a történelmi és nagy létszámú határon túli bolgár közösségekből származó hallgatók jogainak egységesítése. Megvitatták az oktatási folyamat minőségének kérdését, különböző oktatási modellek alkalmazásának lehetőségeit és annak szükségességét, hogy az oktatást összhangba hozzák a határon túli bolgár közösségek specifikumával.

A fórum során a bolgár nyelv oktatásának modern módszereiről, az új oktatási segédanyagokról és a külföldi bolgár iskolák támogatásáról szóló előadások hangzottak el.

Deana Ivanova, a madridi T.A.N.G.R.A. Bolgárok Szövetsége elnöke és Vanja Kotorova, a budapesti Bolgár Iskola és Óvoda főigazgatója meghívót intézett a Határon Túli Bolgár Iskolák Szövetsége éves konferenciáján megjelentekhez az ideai "Bolgár Gyerek Vagyok" Világfesztiválon való részvételre, melynek zárórendezvényét novemberben tartják Budapesten.

Az ABUCs háromnapos éves konferenciája prof. dr. Georgi Valcsev oktatás- és tudományügyi miniszter védnöksége alatt, a Határon Túli Bolgárok Hivatala társrendezésével került megrendezésre, házigazdája a Szófiai Egyetem Bolgár Mint Idegen Nyelv Tanszéke, médiapartnere pedig a Bolgár Távirati Iroda (BTA) volt.

JOANA KRASZTEVA
BOLGÁR TÁVIRATI IRODA

МЕЖДУНАРОДЕН СЕМИНАР

На 30 и 31 май 2026 г. във Виена се проведе семинарът „Могели на създаване, управление и комуникация при различни сдружения на българите в чужбина“, организиран от Изпълнителна агенция за българите в чужбина, със съдействието на Посолството на Република България в Австрия и Българската културно-просветна организация „Св. св. Кирил и Методий“ – Виена.

Събитието събра представители на български училища, културни организации, академични институции и общности от 20-тина различни европейски държави. Бяха представени добри практики, свързани със съхраняването на българската културна идентичност, дигитализацията на историческото наследство, работата с младежи и развитието на международни партньорства между българските общности зад граница. От страна на Българското републиканско самоуправление в Унгария в семинара участва Владислав Панов. Форумът предостави ценна възможност за обмен на опит, създаване на нови контакти и обсъждане на бъдещи съвместни инициативи. Благодарим на организаторите и участниците за споделените идеи и вдъхновяващите примери за развитието на българските общности по света.

NEMZETKÖZI SZEMINÁRIUM

2026. május 30-án és 31-én Bécsben került megrendezésre a „A létrehozás, irányítás és kommunikáció modelljei a határon túli bolgárok különböző szervezeteinél” című szeminárium, amelyet a Határon Túli Bolgárok Hivatala szervezett a Bolgár Köztársaság Ausztriai Nagykövetsége és a bécsi Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Kulturális és Oktatási Szervezet közreműködésével.

Az eseményen részt vettek a bolgár iskolák, a kulturális szervezetek, a tudományos intézmények és a közösségek képviselői mintegy 20 különböző európai országból. Bemutatták a bolgár kulturális identitás megőrzésével, a történelmi örökség digitalizálásával, a fiatalokkal való munkával és a határon túli bolgár közösségek közötti nemzetközi partnerségek fejlesztésével kapcsolatos jó gyakorlatokat. A Bolgár Országos Önkormányzat részéről Panov Vladislav vett részt a szemináriumon. A fórum értékes lehetőséget nyújtott a tapasztalatcserére, új kapcsolatok kialakítására és jövőbeli közös kezdeményezések megvitatására. Köszönjük a szervezőknek és a résztvevőknek a megosztott ötleteket és a világ különböző részein élő bolgár közösségek fejlődésére vonatkozó inspiráló példákat.

ПРЕДСТАВЯНЕ НА КНИГА

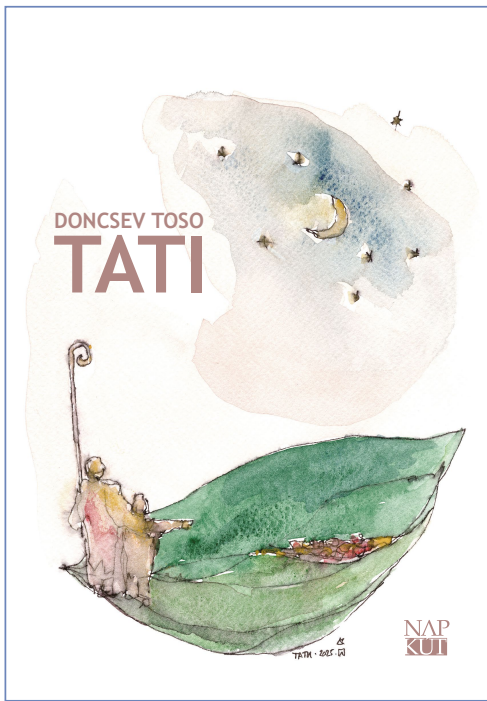
На 10 юни в Българския културен институт беше представена най-новата книга на Тошо Дончев – „Тати“. Това е лична изповед, отпечатък на едно време, семеен мемоар, поредица от есета.

Специален гост на събитието беше цигуларката Моника Жеков, а с автора разговаря Юлия Борбала Хорват – писателка и културен антрополог.

ТАТИ

Какво означава за мен Тати, тоест баща ми? С какво е различен, с какво е повече от обикновен баща? За мен от самото начало го гнес той е олицетворение на българщината, българския характер. Той беше едновременно образец и пример за подражание, отпращаваща точка. Въпреки че не желаех да следвам житейския му път, нито пък професионалната му кариера, все пак, неговият начин на мислене и житейската му философия се превърнаха в мой еталон както в идеален, така и в практичен аспект. Отношението му към неговия произход, към семейството, националната и религиозната му принадлежност се превърна в моя отпращаваща точка. Пример за подражание за мен бяха спокойствието, здравият разум, властта на мисълта над инстинктите, страстите и емоциите. Сравняването и разрешаването на противоречията чрез диалог и преговори, а не със сила. Ценност са реалистичната самооценка, хладнокръвието и самочувствието.

Баща ми се е прибирал за последен път преди седемнадесет години, през януари 1939-та. Същата тази година се случили две важни неща: на 11 юли той се сгодил за майка ми, а на 1 септември избухнала войната. Между събитията на първ поглед няма взаимовръзка, освен че и двете прегопределили съдбата им за цял живот. Майка ми, водена от суеверен страх, се опасявала, че пътуването на баща ми до България ще бъде от-

ново последвано от съгубовни обрати, въпреки че все още нямало никакви признаци за това. След болезненото сбогуване на гарата, в нощта срещу 7 януари, тя плакала цяла нощ.

Заспала чак на разсъмване и така пропуснала първия автобус, който на моста „Маргит“, на завоя към острова, се подхлъзнал, счупил паранета и паднал в Дунав и потънал в легените води заедно с шофьора, кондуктора и двамата ранни пътници, качили се на крайната спурка. В отсъствие на гогеника ѝ, смъртта пожелала да се сгоди за мама, но, слава богу, булката закъсняла за гогежа. На 12 януари, събота, в 6:45 сутринта земята започнала да се тресе, къщите се разлюлели. Сестра ми тъкмо изтръсквала парцала за прах от балкона, когато меката фланелена кърпа изведнъж се изплъзнала от ръката ѝ и се понесла като приказен летищ килим в облака от прах, погетата от силния вятър. Руска едга не полетяла след нея през желязната решетка. За щастие, с ляхвата си ръка се държала здраво за ръба на паранета. За тези божии чудеса научихме след завръщането си. Майка ми в продължение на години всяка сутрин пътувала за работа до магазина в Буга с първия автобус № 39, този единствен път го беше пропуснала и това спаси живота ѝ, сестра ми всяка седмица изтръсквала парцала с две ръце, надвесвайки се дълбоко над

паранета на балкона, този път, който знае защо, по някакъв вътрешен порив, се била хванала здраво за него. Емо защо, през февруари майка ми поръча бяла мраморна плоча със златни букви: „С благодарност на Свети Антоний, 1956“ на майстор Пуц – скулптор и каменогелец, работещ на ъгъла на улица „Герлоци“, тъй като и в онази нощ беше отпращала молитвите си към него. После, както си му е редът, постави гарението във Францисканската църква – вляво от входа, зад желязната решетка. Нищо чудно покровителят на бедните от Пагуа да е прегназил майчини и на 4 ноември от куршумите на руснаците на заградения с танкове мост „Маргит“.

КÖNYVBEMUTATÓ

Юnius 10-én a Bolgár Kulturális Intézetben egy különleges est keretein belül került bemutatásra Doncsev Toso Tati című legújabb kötete. Egy személyes vallomás, egy kor lenyomata, egy családi emlékirat, egy esszéfüzér.

Zsekov Mónika hegedűművész játéka tette különlegessé ezt az estét, amely keretein belül a szerzővel beszélgetett Horváth Júlia Borbála, író, kulturális antropológus.

ТАТИ

Mit jelent nekem Tati, vagyis apám? Mennyiben más, mennyivel több jelentést hordoz, mint egy szokványos apa. Számomra kezdetektől fogva mindmostanáig: a bolgarságot, a bolgár jellemet jelenítette meg. Egyszerre volt minta és példakép, hivatkozási alap. Bár nem kívántam életútját, életpályáját követni, mégis viselkedése, gondolkodásmódja, életfilozófiája eszményi és gyakorlati vetületben is iránymutatóvá lett. Eredetéhez, családjához, nemzeti és vallási hovatartozásához való viszonya igazodási ponttá vált. Követendő példa volt számomra a higgadság, a józan ész, a gondolkodás uralma az ösztönök, az indulatok, az érzelmek felett. Az ellentétek kezelése és megoldása párbeszéddel, tárgyalás útján és nem erőszakkal. A valós önértékelés, a higgadság és a magabiztosság az érték.

Apám tizenhét évvel korábban, 1939 januárjában járt utoljára otthon. Abban az esztendőben két említésre méltó dolog történt: július 11-én eljegyezte anyámat, szeptember elsején meg kitört a háború. Az események között látszólag nem volt összefüggés, hacsak az nem, hogy mindkettő egy életre meghatározta sorsukat. Anyám babonás félelemtől hajtva tartott attól, hogy most majd megint sorsdöntő fordulatok követik apám bulgáriai útját, bár erre akkor még semmilyen jel sem utalt. A pályaudvari fájdalmas búcsú után, január 7-ére virradóra egész éjjel sírt.

Hajnaltájt nyomta el az álom, ezért szalasztotta el az első buszt, amely a Margit hídon a szigeti lehajtónál lévő kanyarban a síkos úton megcsúszott, áttörte a korlátot, belezuhant a Dunába, és a sofőrrel, a kalauzzal meg a végállomáson felszállt két korai utassal elmerült a jeges árban. Mamit párja távollétében akkor a halál akarta eljegyezni, de hál’ istennek a menyasszony lekéste a kézfogót. Január 12-én, szombaton reggel háromnegyed hétkor megmozdult a föld, megremegtek a házak. Nővérem épp az erkélyen rázta a porrongyot, amikor a puha flanel hirtelen kihullott a kezéből, és a libegő porfelhőben mesebeli repülő szőnyegként a heves szélről fújva tovaszállt. Ruszka is majdnem utánazuhan a vasráacson át. Szerencséjére baljával szorosan markolta a korlát szélét. Hazatértünk után értesültünk az isteni csodáról, hiszen anyám éveken át minden reggel az első 39-es járatral ment munkába, Budára a boltba, egyetlenegyszer maradt le róla, és ez mentette meg az életét, nővérem meg minden héten az erkélykorláton mélyen áthajolva két kézzel szokta kirázni a portörő rongyot, most pedig, ki tudja, miért, valamilyen hirtelen sugallatra előtte jól megkapaszkodott. Anyám ezért februárban a Gerlóczy utca sarkán levő szobrász- és kőfaragó műhelyben a tulajdonosnál, Putz mesternél rendelt egy fehér márványtáblát arany felirattal: „Hálából Szt. Antalnak, 1956“, hiszen azon az éjszakán is hozzá imádkozott. Aztán annak rendje és módja szerint elhelyeztette a kegyadományt a Ferenciek templomában a bejárat bal oldalán a vasrács mögött. Lehet, hogy november negyedikén is a szegények páduai védőszentje óvta meg anyámékat az oroszok golyóitól a tankokkal telezsúfolt Margit hídon.

КИШПЕЦ И СМОЛЯН

От връзката между побратимените градове печелят най-вече младите хора

Тази година отново е наситена със събития за побратимените градове Кишпещ и Смолян. През юни българска делегация посети Кишпещ по повод десетата годишнина от откриването на чешмата, наречена на Рогоп планина. След изграждането си Рогопската чешма се превърна в едно от любимите места за срещи в района. На откриването на юбилейната паметна плоча, освен кметовете на Кишпещ и Смолян, присъстваха и представители на посолството на Република България в Будапеща.

Несъмнено, от сътрудничеството между двата побратимени града най-много печелят гимназистите.

Ученическата обменна програма, която съществува повече от двайсет години, не само предлага незабравими преживявания, но и спомага за създаването на истински връзки между унгарските и българските младежи. Участниците опознават взаимно ежедневието, културата и традициите си, създават лични приятелства, които укрепват трайно българо-унгарските отношения.

Като първи етап от тазгодишната програма, в началото на юли ученици от Кишпещ пътуваха до Смолян, където прекараха една седмица заедно с турски младежи. Спецификата на този международен лагер беше, че чрез посредничеството на Смолян Кишпещ се побратими с район Пендик в Истанбул, който също е побратимен град на Смолян.

Унгарските ученици бяха посрещнати от кмета на Смолян – Николай Мелемов. През седмицата те се

запознаха с природните красоти на Родопите, културните ценности на региона и местните традиции. На прощалното тържество младежите от Кишпещ пожънаха голям успех с представянето на енергичния танц „Чардаш“, последван от обща хоротека. Всички участници се наслаждаваха на представените български и турски народни танци, както и на късометражните филми за двете държави.

По време на унгарския етап на ученическия обмен в Кишпещ пристигнаха шестима ученици и двамата преподаватели от Смолян. Младежки делегации пристигнаха от Пендик (Турция), Зомбор (Сърбия) и Върбовец (Хърватия), в отговор на предишни посещения на младежите от Кишпещ в четирите побратимени града.

Домакините бяха подготвили богата програма. Освен участие в събитията на района, чуждестранните ученици успяха да се запознаят с най-важните

забележителности на Будапеща и да се наслаждат на очарователната панорама на осветената столица по време на вечерна разходка с кораб по река Дунав. На заключителната вечер младежите от всички участващи държави се сбогуваха с пъстра галапрограма, представяйки най-красивите традиции от своята култура.

В началото ученическите обменни програми бяха подпомагани със средства от европейски проекти, които позволяваха пътуването на групи до двайсет души. Поради несигурността при финансирането на проекти, днес програмите се осъществяват основно със собствени средства на местните власти. Преди Кишпещ организираше летния лагер край Балатон, в Капмаланфюрег, но поради текущи ремонтни дейности там, тазгодишната среща се състоя в Будапеща – за голяма радост на участващите в срещата младежи.

Обменната програма, съществуваща вече над две десетилетия, доказва, че най-ценното на връзките между побратимените градове не е официалното сътрудничество, а личните преживявания и приятелствата, които се раждат между младите хора и които трайно свързват Кишпещ, Смолян и останалите побратимени градове.

Значението на ученическата обменна програма бе добре илюстрирано и от мое лично преживяване. Преди няколко години, по време на почивка в Слънчев бряг, разговарях с персонала на елегантен хотел. За моя изненада се оказа, че някои служители са от Смолян и работят в крайморския хотел през летния сезон. По време на разговора последва още по-голяма изненада: няколко от тях бяха участвали в ученическата обменна програ-

ма с Кишпещ, когато са били гимназисти. Докато си припомняхме общите програми и спомени, в мен отново се появи мисълта, че тези срещи не са само за една седмица. Ученическият обмен създава преживявания и връзки за цял живот, които свързват хората години, дори десетилетия по-късно.

KISPEST ÉS SZMOLJAN

A testvérvárosi kapcsolat legnagyobb nyertesei a fiatalok

Idén is mozgalmas évet élnek a Kispest és Szmoljan közötti testvérvárosi kapcsolatok. Júniusban bolgár delegáció érkezett Kispestre abból az alkalomból, hogy tíz évvel ezelőtt avatták fel a Rodopéról elnevezett ivókutat, amely azóta a kerület egyik kedvelt találkozóhelyévé vált. A jubileumi emléktábla avatásán Kispest és Szmoljan polgármesterei mellett a Bolgár Köztársaság budapesti nagykövetségének képviselői is részt vettek.

A két testvérváros együttműködésének kétségtelenül legnagyobb nyertesei a középiskolás fiatalok. A több mint húsz éve működő diákcsereprogram nemcsak maradandó élményeket kínál, hanem valódi emberi kapcsolatokat is teremt a magyar és a bolgár fiatalok között. A résztvevők megismerik egymás mindennapjait, kultúráját és hagyományait, miközben személyes barátságok szövődnek, amelyek hosszú távon is erősítik a bolgár-magyar kapcsolatokat.

Az idei program első állomásaként július elején a kispesti diákok utaztak Szmoljanba, ahol török fiatalokkal együtt töltötték el egy hetet. A nemzetközi tábor különlegessége, hogy Szmoljan közvetítésével Kispest testvérvárosi kapcsolatot alakított ki Isztambul Pendik kerületével, amely szintén Szmoljan testvérvárosa.

A magyar diákokat Nikolaj Melemov, Szmoljan polgármestere fogadta. A hét során megismerkedtek a Rodope természeti szépségeivel, a térség kulturális értékeivel és a helyi hagyományokkal. A búcsúesten a kispesti fiatalok nagy sikert arattak lendületes csárdásbemutatójukkal, amelyet közös táncház követett. A résztvevők együtt élvezték a bolgár és török néptáncbemutatókat, valamint az egyes országokat bemutató kisfilmeket is.

A diákcseres magyarországi szakaszában Szmoljanból hat diák és két pedagógus érkezett Kispestre. Hasonló létszámú küldöttség képviselte a törökországi Pendiket, a szerbiai Zombort és a horvátországi Vrbovecet is, viszonzva a kispesti fiatalok korábbi látogatását a négy testvérvárosban.

A vendéglátók gazdag programmal készültek. A kerületi rendezvények mellett a külföldi diákok megismerhették Budapest legfontosabb nevezetességeit, és esti dunai hajókiránduláson csodálhatták meg a kivélegített főváros lenyűgöző panorámáját. A tábor záróestjén valamennyi résztvevő ország fiataljai színes gálaműsorral búcsúztak egymástól, bemutatva saját kultúrájuk legszebb hagyományait.

A diákcsereprogramokat korábban európai uniós pályázati források támogatták, amelyek lehetővé tették akár húsz fős csoportok utazását is. A pályázati lehetőségek bizonytalanná válása miatt ma már a programok elsősorban az önkormányzatok saját finanszírozásával valósulnak meg. Kispest korábban a Balaton melletti Káptalanfüreden rendezte a nyári tábort, ám az ott zajló felújítási munkálatok miatt az idei találkozó helyszíne Budapest lett – a résztvevő fiatalok legnagyobb öröme.

A több mint két évtizedes diákcsereprogram ismét bebizonyította, hogy a testvérvárosi kapcsolatok legfontosabb értéke nem csupán a hivatalos együttműködés, hanem azok a személyes élmények és barátságok, amelyek a fiatalok között születnek, és hosszú távon is összekötik Kispestet, Szmoljant és a résztvevő testvérvárosokat.

A diákcsereprogram jelentőségét egy személyes élmény is jól példázza. Néhány évvel ezelőtt, egy Naposparton töltött nyaralás során egy elegáns szálloda személyzetével beszélgettem. Meglepetésemre kiderült, hogy közülük többen Szmoljanból érkeztek, és a nyári szezonban a tengerparti szállodában dolgoztak. A beszélgetés során még nagyobb meglepetés ért: többen középiskolásként részt vettek a kispesti diákcsereprogramban. Ahogy felidéztük a közös programokat és emlékeket, ismét bebizonyosodott, hogy ezek a találkozások nem csupán egy hétre szólnak. A diákcseres olyan életre szóló élményeket és kapcsolatokat teremt, amelyek évekkel, sőt évtizedekkel később is összekötik az embereket.

ИЗЛОЖБА
В ДЕБРЕЦЕН

На 30 май в Дома на националностите в Дебрецен беше открита изложба с творби на българския художник Димитър Петров Бучински. Събитието беше организирано от Българското самоуправление в Дебрецен, с подкрепата на Регионалния музей в Шумен и на Българското републиканско самоуправление.

Изложбата беше открита от Даниел Руменов – директор на Регионалния музей в Шумен, който ни съдейства да представим изложбените материали в Дебрецен. Наши гости бяха служители на Регионалния музей в Шумен, както и на музея „Кошут“ в побратимения ни град.

Картините на художника Димитър Петров Бучински са истински мост между минало и настояще. Църквите и историческите места, изобразени на картините, ни напомнят откъде сме дошли и какво ни е крепяло през вековете.

Преди откриването на изложбата и в края на събитието гостите имаха възможност да чуят компилация от български песни, с вокал и съпровод на цигулка, изпълнени от Нели Шаш.

Многобройните ни гости отново се обогатиха с едно незабравимо преживяване.

KIÁLLÍTÁS
DEBRECENBEN

Május 30-án Dimitar Petrov Buchinski bolgár festőművész alkotásából kiállítás nyílt Debrecenben a Nemzetiségek Házában. A bemutatót a debreceni bolgár önkormányzat szervezte, a Sumeni Regionális Múzeum és a Bolgár Országos Önkormányzat támogatásával.

A kiállítást Daniel Rumenov, a Sumeni Regionális Múzeum igazgatója nyitotta meg. Ő tette lehetővé, hogy a kiállítás anyagát Debrecenben is bemutatthassuk. Vendégeink voltak a testvérvárosi Sumeni

Regionális Múzeum és a Kossuth Múzeum munkatársai is.

Dimitar Petrov Buchinski festőművész képei tökéletes hidat képeznek a múlt és a jelen között. A festményeken látható templomok és történelmi helyszínek emlékeztetnek minket arra, honnan jöttünk, és mi tartott meg minket.

A kiállítás megnyitója előtt, valamint zárásként Sas Nelli előadásában bolgár dalokból összeállított műsort hallgathattunk meg ének- és hegedűkísérettel.

A nagy létszámban megjelent vendégeknek ismét hatalmas élményben volt részük a rendezvényünkön.

DELEFF ANIKÓ

ВАЖНО!

FELHÍVÁS!

Всеки, който би желал да се осведоми навреме за събитията на Българското републиканско самоуправление, Дружеството на българите в Унгария и Българската православна община, да изпрати своя имейл на адреса на Българското републиканско самоуправление bolgonk@bul.hu. По електронната поща ще Ви информираме за актуалните събития.

Очакваме Вашите имейли!

Kérünk mindenkit, aki szeretne a Bolgár Országos Önkormányzat, a Magyarországi Bolgárok Egyesülete és a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház minden eseményéről értesülni, küldje el e-mail címét a Bolgár Országos Önkormányzatnak a bolgonk@bul.hu e-mail címre. A levelezőlistán mindenkit értesítünk a legfrissebb eseményekről.

Várjuk az e-mail címeiket!

Дружество на българите в Унгария
Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhid u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление
Bolgár Országos Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 8. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление
Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Български културен институт
Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrássy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария
Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrássy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Български застъпник в парламента
Bolgár Nemzetiségi Szószóló
1358 Bp., Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква
„Св. св. Кирил и Методиј“
Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templom
1097 Bp., Vágóhid u. 15.
tel.: +36 (1) 216-4211

Българско училище и детска градина
Bolgár Iskola és Óvoda
1097 Bp., Fehér Holló utca 8.
tel.: +36(20)326-6755 (iskola)
tel.: +36(20)250-7399 (óvoda)

Български културен център,
изследователски институт и библиотека
Bolgár Kulturális Központ,
Kutatóintézet és Könyvtár
1097 Bp., Fehér Holló utca 8.
tel.: +36 (1) 216-4210

Унгаро-българска стопанска камара
Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara
1092 Bp., Ráday u. 33/a. · tel.: +36 (30) 655-9589
www.hbcc.eu

Издание на БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО САМОУПРАВЛЕНИЕ

РЕДАКЦИЯ
Габриела Хаджикостова (главен редактор),
Кирил Наг, Йорган Тюмюнков
— 1097 Будапеща, ул. Фехер Холо 8., +36 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ
г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Унгарското правителство, на Българското самоуправление в Йожеварош, Българското национално самоуправление в Сигетсентмиклош и Българското самоуправление във II район на Будапеща

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT kiadványa

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG
Hadszikosztova Gabriella (főszerkesztő), Nagy Kiril,
Tütümkov Jordan
— 1097 Budapest, Fehér Holló utca 8., +36 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ
dr. Muszev Dancso

Megjelenik Magyarország Kormánya, a Józsefvárosi Bolgár Önkormányzat, Szigetszentmiklós Város Bolgár Nemzetiségi Önkormányzata és a II. Kerületi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098
NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS
FeszNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS
Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

Ресторант Булгарден
Bulgarden Étterem
1097 Bp., Fehér Holló utca 6.
bulgarden.hufoglalas@bulgarden.hu
tel.: +36 (70) 520-9068

✓ Mikor Lengyelországból Rózewicz, Bulgáriából Nevena Sztefanova jött hozzánk írói ösztöndíjjal, akkor utaztam Szófiába, 49 őszén. Főladatom volt, hogy a nyelvet megtanulva fordítsam a bolgár költészetet. Szerencsémre, háziasszonyom, Zsána Nikolova, az irodalom tanára, először a népköltészethez vezetett, mondván, hogy Goethe csak a szerbeket fedezte föl. Bolgárul a népköltészből tanultam, bolgárok mondják, hogy kicsit archaikusan beszélnek. Fordítani kezdtem a balladákat, s rájöttem, kell ehhez a megfelelő nyelv is. Átolvastam a magyar népköltészetet. Esztendeig dolgoztam. Fordításaim kiadását két évig halogatták. A minisztérium azzal okolta, támogatom a „narodnyik szemléletet”.

Életem (részlet)

СЕПТЕМВРИ 2026

11.09 | 18.00 (петък)

Български ден в Дунахарасту

МЯСТО

Laffert kúria
2330 Dunaharaszti, Fő út 172.

20.09 (неделя)

Ден на независимостта на България

11.00 Полагане на венци и цветя
пред паметника „Български
гулап“

МЯСТО

2314 Halásztelek, Kisgyár u. 42.

12.00 Фолклорна програма и изложба на
български художници в Унгария

МЯСТО

Malonyai-kastély
2314 Halásztelek, II. Rákóczi Ferenc út 68..

2026 SZEPTEMBER

09.11 | 18.00 (пéntек)

Bolgár Nap Dunaharasztiбан

HELYSZÍN

Laffert kúria
2330 Dunaharaszti, Fő út 172.

09.20 (vasárnap)

Bulgária függetlenségének napja

11.00 Koszorúzás a Bolgárkerék-
emlékműnél

HELYSZÍN

2314 Halásztelek, Kisgyár u. 42.

12.00 Folklórműsor és magyarországi
bolgár festőművészek kiállítása

HELYSZÍN

Malonyai-kastély
2314 Halásztelek, II. Rákóczi Ferenc út 68.